

Högtidstal 2014

Förra årets Högtidstal ägnades åt våra urstarka, dyrkade om än något ordkarga Knutsbröder!

Knutsbröderna har genom åren tillsynes alltid suttit i förarsätet. Även om vi Bröder trott oss ha hållit i tyglarna så vet våra förtjusande Knutssystrar mycket väl att det går bra att styra från baksätet. Genom århundraden har det sett ut på detta vis.

Vi Bröder har aldrig förstått att våra älskliga systrar med varsam hand lett oss framåt, framåt i måltavlans riktning, framåt mot målet, framåt i pilens riktning.

Årets högtidstal kommer därför att handla om Gillets årliga papegoyeskjutning. Pil för pil – träff för träff. Ingen kan manipuleras!

Att Papegoyeskjutningar förekommit i vårt Gille är belagt i skrivelse till tyska köpmän år 1516. Att Knutsgillena anordnade papegoyeskjutningar var i första hand ämnat att stärka och träna medborgarna i försvar inför eventuella angrepp – den tidens hemvärn.

Med tanke på hur skytteresultaten har sett ut under de senaste 40 årens papegoyeskjutningar skall vi skatta oss lyckliga att det finns ett svenskt totalförsvar och inga fiender.

Gillets papegoyeskjutningar har många likheter med Knutsbalens francaise som vi, under ledning av Klenodbevarare Svensson, om några timmar skall dansa. Redan 1944 när francaisen för första gången framfördes under ledning av August Munck af Rosenschöld med assistans av sonen Claes var förvirringen total. När sedermera vår Klenodbevarare Svensson tog över ansvaret för dansen kan vi konstatera att själva förvirringsmomentet har gått i arv. Idag skulle Gillets medlemmar se det som ytterst uppseendeväckande och på gränsen till skandal om Svensson så att säga skulle få till det.

Likheten mellan francaisen och Gillets papegoyeskjutning är slående. Ända sedan Gillet återupptog traditionen att skjuta med pil och båge har måltavlorna mer eller mindre varit intakta. Om inte förvirringen a la francaisen varit total så har i alla fall träffsäkerheten hos skyttarna lyst med sin frånvaro.

Rustmästare Nilsson som är ansvarig för skjutningen kan rimligen inte klandras för uteblivna träffar. Men ibland kan vi se honom rysta på huvudet när han på sin trygga skånska konstaterar;

”vi får vara glada över att det inte är Amors pilar som skjutes, då hade det varit problem med föryngringen i Gillet...”

Rustmästare Nilsson fortsatte:

Broder och Syster alltid så yster
När de på tavlan söker få prick
Båge de spänna
Och jag får ränna
Plocka var pil som gojan ej fick...

Som sagt likheten med Svensson francaise och papegoyeskjutningen är slående. Papegoyeskjutningen kan precis som francaisen indelas i fem turer.

Första turen heter "Préparation".

Mannen tar med sig sin dam till Landskrona Citadell och borggården. Damer med hatt är damsida och herrar med hatt är herrsida...

Andra turen heter "Parler et boire".

I denna tur går paren fram till varandra och hälsar och niger. Man går tillbaka med sin egen dam. Redan här börjar det bli stökigt då Bröderna gärna hälsar på mer än en dam. När alla åter funnit sina platser och man pratat av sig lyssnar alla andäktigt på Åldermannens tal.

Tredje turen kallas "Inspection".

På Åldermannens uppmaning blir det uppställning på ett led och enligt gamla dokument inspekteras skjutsällskapet av Åldermannen tillsammans med Fågelkung och Fågeldrottning.

Bröder och Systrar önskar att just detta moment skall klaras av något snabbare än vad seden kräver. Den efterlängtade destillerade drycken står ju serverad och väntar bara på att få bli nerskickad i magens dunkla valv.

Fjärde turen kallas just "Tour de Papegoye"...

På Rustmästarens uppmaning och till trummans smattrande skinnslag beger vi oss, till en början, i samlad trupp mot skjutstation.

Trumslagarpojken – barabababa...

Här möts vi av flaggspel, avspärningar, måltavlor, grillade korvar för att ingen skall lida hungersnöd och annat stärkande som stör uppladdningen. Laddade är dock alla och själva skjutävlingen inleds...

... I detta trädgårdens hav
Där mången stridslysten skandinav
Tidigare i strid skjutit sin pil
Korrekt och med stil

Stilarna är emellertid skiftande, från höften skjuter någon utan par-don, och tro det om ni vill – men exempel finns på att någon träffat skon. I detta underliga papegoyespel är inget tabu, Så när någon träffar tavlan, utropas ett trefaldigt kukeliku

Och efter alla missar konstaterar någon glatt...
...efter det att han skjutit som besatt:
"en halv meter åt höger borde måltavlan stå...
...då hade det blivit poäng, kan det vara så svårt att för-stå"

Det där med båge och pil är en jäkla svår mackapär...
...man kan ju bara sikta så där ungefär.
Ibland far pilen bara iväg och det blir som en sorts riko-schett.
Och det finns alltid någon som helt utan träff, av sin goja ändå gör tavlan till en fluffig omelett.

Ja, tävlingen är som TV-programmet "på spåret".
Ingen finner målet och ibland är det på håret...
...att vi efter sista pilen kan utropa årets et-ta.
Dock i tacktalet berömmar vi alltid, och säger att vinnaren var den mest kompletta

När så röken har lagt sig, pil och båge är undanstoppade och vår Rustmästare återfått färgen i ansiktet är det dags för femte turen.

Nu vidtar det som vi skåningar kallar för att "smörja kråset". Och det kära Bröder och Systrar håller vi på med till solen säger god natt!

Efter det att Gillet återuppstod har vi genomfört 29 Papegoyeskjutningar. Vi har korat 22 Fågelkungar och 21 Fågeldrottningar. Av dessa 43 kungar och drottningar finns här idag 13 närvarande. Får jag be er resa er upp. Barbro Bodin, David Olow, Britt Stoltz, Rolf Svensson, Annika Svedenborn,

Margaretha Persson, Roger Stoltz, Camilla Christerson, Lisbeth Svedenborn, Bo W Holmberg, Ulla-Britt Bolin, Nils-Eric Nilsson och Peter Karling.

Lennart Söderberg
Ålderman